

<p>מזמרה- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator													
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
לא מינו כהן אחר תחתיו, משל מי היתה קריבה? ר"ש אומר: משל ציבור	[רבי שמעון]													♦	■
משל יורשין.	רבי יהודה:													♦	■
ושלימה היתה קריבה.															■
כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו, מנין שתהא מנחתו קריבה משל יורשין? ת"ל: (ויקרא ו') והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה. יכול יקריבנה חצאין? ת"ל: אותה, כולה ולא חציה, דברי רבי יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]													♦	■
(ויקרא ו') חק עולם - משל עולם, (ויקרא ו') כליל תקטר - שתהא כולה בהקטרה.	רבי שמעון:													♦	■
והאי הכהן המשיח להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:														⚡	
(ויקרא ו') זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו - יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד? ת"ל: אשר יקריבו לה', אהרן בפני עצמו ובניו בפני עצמן בניו - אלו כהנים הדיוטות	[תניא]													⚡	♦
אתה אומר: כהנים הדיוטות, או אינו אלא כהנים גדולים?														⚡	⚡
כשהוא אומר: והכהן המשיח תחתיו מבניו - הרי כ"ג אמור, הא מה אני מקיים בניו? אלו כהנים הדיוטות														⚡	♦
א"כ, לכתוב קרא הכהן המשיח תחתיו בניו יעשה, מאי מבניו? שמעת מינה תרתי.														!	♦
ור"ש האי אותה מאי עביד ליה?														⚡	♦
מיבעי ליה לכ"ג שמת ומינו אחר תחתיו, שלא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרון של ראשון.	[רבי שמעון]													!	♦
ותיפוק ליה מן ומחציתה														⚡	
ו"ו לא דריש.	[רבי שמעון]													!	♦
ורבי יהודה האי חק עולם מאי עביד ליה?														⚡	
חוקה לעולם תהא.	[רבי יהודה]													!	♦
כליל תקטר למה לי?														⚡	♦
מיבעי ליה לכדתניא:														!	
אין לי אלא עליונה מנחת כ"ג בכליל תקטר ותחתונה מנחת כהן הדיוט בלא תאכל, מנין ליתן את האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה? ת"ל: כליל כליל לגזירה שוה, נאמר כאן כליל ונאמר להלן כליל, מה כאן בכליל תקטר, אף להלן בכליל תקטר, ומה להלן ליתן לא תעשה על אכילתו, אף כאן ליתן לא תעשה על אכילתה.	[תניא]													!	♦
וסבר ר"ש: משל ציבור דאורייתא?														⚡	
שבעה דברים התקינו ב"ד וזה אחד מהן, עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים, שלח עמה נסכים - קריבה משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור וכן גר שמת והניח זבחים, יש לו נסכים - קריבין משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור ותנאי ב"ד הוא, כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו, שתהא מנחתו קריבה משל ציבור	והתנן, אר"ש:													⚡	♦
שני תקנות הוו, דאורייתא מדציבור, כיון דחזו דקא מידחקא לישכה - תקינו דלגבי מיורשים, כיון דחזו דקא פשעי בה - אוקמוה דאורייתא.	רבי אבהו:													!	♦
ועל פרה שלא יהא מועלין באפרה.	[ר"ש]													■	♦
דאורייתא היא														⚡	
(במדבר י"ט) חטא היא - מלמ' שמועלין בה, היא - בה מועלין, באפרה אין מועלין	דתניא:													⚡	
שתי תקנות הוא, דאורייתא בה מועלין, באפרה אין מועלין, כיון דחזו דקא מזולזי בה וקא עבדי מיניה למכתן - גזרו ביה מעילה, כיון דחזו דקא פרשי מספק הזאות - אוקמוה דאורייתא.	רב אשי:													!	♦
פר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים בתחילה מגבין להן, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]													♦	■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מנחות-התכלת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מתרומת הלשכה הן באין.	רבי שמעון:										◆	◆
והתניא איפכא											■	◆
הי מינייהו אחרייתא?											^	
לימא קמייתא אחרייתא, דשמעין ליה לר"ש דחייש לפשיעה	אמרו רבנן קמיה דרב אשי:										ז	
אפ"ל תימא בתרייתא אחרייתא, כי קא חייש ר"ש לפשיעה - במילתא דלית בהו כפרה בגוה, במילתא דאית להו כפרה בגוה, לא חייש ר"ש לפשיעה.	אמר להו רב אשי:										!	◆
מאי הוי עלה?											^	
(במדבר כ"ח) את קרבני לחמי לאשי ריה ניוחחי תשמרו להקריב לי במועדו - לרבות פר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים שבאין מתרומת הלשכה, דברי ר"ש.	רבה זוטי לרב אשי: ת"ש, דתניא:										■	!
ושלימה היתה קריבה וכו'.												■
שלימה שחרית ושלימה בין הערבים, או דילמא שלימה שחרית ובטילה בין הערבים?	רבי חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:											^
שמיני בחביתים	רבא, ת"ש:											■
ואם איתא דבטילה בין הערבים, הא זמנין דלא משכח ליה שמיני בחביתים, ה"ד? דמת כ"ג ולא מינו אחר תחתיו.												!
אמרו רבנן קמיה דרבי ירמיה												○
בבלאי טפשא, משום דיתבו באתרא דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכן	אמר: [רבי ירמיה]											○
שביעי בסלת, תשיעי ביין	אלא דקתני:											■
ה"נ דלא בטלי? (במדבר כ"ט) מנחתם ונסכיהם בלילה, מנחתם ונסכיהם אפילו למחר												ז
אלא דאי לא קתני												!
ה"נ דאי לא קתני.												ז
אהדרו קמיה דרבא												○
מבישותין אמרי קמייהו, מטיבותין לא אמרי קמייהו.	אמר: [רבא]											○
הני נמי טיבותין היא, אמר קרא: (ויקרא ו') סלת מנחה תמיד, הרי היא לך כמנחת תמיד.	והדר אמר רבא:											!
מאי הוי עלה?												^
שלימה שחרית ושלימה בין הערבים.	ר"ג בר יצחק: ת"ש, דתניא:											■
פליגי בה ורבנן	רבי יוחנן:											■
מפריש לה שני קמצים של לבונה, קומץ שחרית וקומץ בין הערבים	אבא יוסי בן דוסתאי:											◆
מפריש לה קומץ אחד, חצי קומץ שחרית וחצי קומץ בין הערבים.	רבנן:											◆
במאי קמפלגי?												^
לא אשכחן חצי קומץ דקריב	אבא יוסי בן דוסתאי סבר:											■
לא אשכחן עשרון דבעי שני קמצים.	רבנן סברי:											■

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	נב:
כהן גדול שמת ולא מינו אחר תחתיו, לרבנן הוכפלה לבונתו או לא? מי אמרינן, מתוך שהוכפלה סלתו הוכפלה לבונתו, או דילמא מאי דגלי גלי, מאי דלא גלי לא גלי? ושמן בין לאבא יוסי בן דוסתאי ובין לרבנן, מהו?	בעי רבי יוחנן:										◊	נב:
ה' קמצין הן	רבא, ת"ש:								⚡		◊	נב:
ואם איתא, זימנין דמשכחת לה ז'									⚡			נב:
דאי לא קתני.									!		◊	נב:
יטיב רב פפא וקאמר לה להא שמעתא.	[רב פפא]								○			נב:
והא מעלה קומץ בחוץ, דאי הוה וקתני.	רב יוסף בר שמעיה לרב פפא:								⚡			נב:
מאי הוי עלה?											◊	נב:
כ"ג שמת ולא מינו אחר תחתיו, שלימה שחרית ושלימה בין הערבים, ומפריש לה ב' קמצין, קומץ שחרית וקומץ בין הערבים, ומפריש לה שלשת לוגין, לוג ומחצה שחרית לוג ומחצה בין הערבים	ר"נ בר יצחק: ת"ש, דתניא:										◊	נב:
מני?									^		!	נב:
אילימא רבנן									!		!	נב:
מאי שנא לבונתה דהוכפלה, ומאי שנא שמנה דלא הוכפלה?									⚡		!	נב:
אלא אבא יוסי בן דוסתאי היא									!		!	נב:
חביתי כ"ג בעלמא שני קמצין בעיא	דאמר: [אבא יוסי בן דוסתאי]								!		!	נב:
ולבונה לא הוכפלה ושמן לא הוכפל											!	נב:
ומדשמן לאבא יוסי בן דוסתאי לא הוכפלה, לבונתה ושמנה לרבנן נמי לא הוכפלו.											!	נב:
הלכה כאבא יוסי בן דוסתאי.	רבי יוחנן:										■	נב:
ומי א"ר יוחנן הכי?											⚡	נב:
הלכה כסתם משנה	והא א"ר יוחנן:										⚡	נב:
חמשה קמצין הן	ותנן:										⚡	נב:
אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן.											!	נב:
הדרן עלך התכלת											◊	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל המנחות באות מצה, חוץ מחמץ שבתודה ושתי הלחם שהן באות חמץ.	[רבנן]											■
השאור בודה להן מתוכן ומחמצן	רבי מאיר:											■
אף היא אינה מן המובחר, אלא מביא את השאור ונותנו לתוך המדה וממלא את המדה	רבי יהודה:											■
אף היא היתה חסרה או יתרה.	אמרו לו:											■
מנין לכל המנחות שהן באות מצה?	בעא מיניה רבי פרידא מרבי אמי:											^
מנלן? דכתיב בה - כתיב בה, דלא כתיב בה - כתיב בה: (ויקרא ו') זאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל	[רבי אמי]											!
מצוה לא קא מיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי - לעכב	[רבי פרידא]											^
לעכב נמי כתיב: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ אלא מצה.	אמר ליה: [רבי אמי]											!
ואימא: לא תאפה חמץ אלא שאור	מתקיף לה רב חסדא:											⚡
שיאור דמאן?												^
אי דר"מ לר' יהודה												!
מצה מעליא היא												⚡
אי דרבי יהודה לר"מ												!
חמץ מעליא הוא												⚡
אי דר"מ לר"מ												!
מדלקי עליה חמץ הוא												⚡
אלא דר' יהודה לר' יהודה.												!
ואימא: לא תאפה חמץ אלא חלוט	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											⚡
חלוט מאי ניהו?												^
רביכה												!
אי דאיכא רביכה כתיב בה רביכה, והא לא כתיב בה רביכה.												⚡
ואימא: דכתיב בה רביכה - מצוה ברביכה, ודלא כתיב בה רביכה - אי בעי רביכה לייתי, אי בעי מצה לייתי												!
ואימא: לא תאפה חמץ למיקם גברא בלאו בעלמא, ואיפסולי לא מיפסלא	מתקיף לה רבינא:											⚡
אלא מנלן?												^
מצה - יכול מצוה? תלמוד לומר: תהיה, הכתוב קבעה חובה.	כדתינא:											! ■
מנין לכל המנחות שנילושות בפושרין ומשמרין שלא יהמיצו? נלמדנה מפסח, דכתיב: (שמות י"ב) ושמרתם את המצות	בעא מינה ר' פרידא מר' אמי:											^
אמר ליה, בגופה כתיב: (ויקרא ב') מצה תהיה, החייה.												!
והא אפיקתיה לעכב												⚡
אם כן, ליכתוב קרא מצה היא, מאי תהיה? שמעת מינה תרתי.												!

<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>	<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>
<p>key-מקרא-:</p>	

Talmud Navigator

מנחות-כל המנחות באות מצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
אמרי ליה רבנן לרבי פרידא: רבי עזרא בר בריה דרבי אבטולס דהוא עשירי לר' אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא קאי אבבא	[רבנן]																					גג
אמר: מאי כולי האי? אי בר אוריין הוא יאי, אי בר אוריין ובר אבהן יאי, ואי בר אבהן ולא בר אוריין אישא תיכליה	[רבי פרידא]																					גג
אמרו ליה: בר אוריין הוא	[רבנן]																					גג
אמר להו: ליעול וליתי.	[רבי פרידא]																					גג
חזייה דהוה עכירא דעתיא, פתח ואמר: (תהלים ט"ו) אמרת לה' אדני אתה טובתי כל עליך - אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: - רבונו של עולם, החזק לי טובה שהודעתוך בעולם, אמר לה: טובתי כל עליך, איני מחזיק טובה אלא לאברהם יצחק ויעקב שהודיעוני תחלה בעולם, שנאמר: (תהלים ט"ו) לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ.	[רבי פרידא]																					גג
כיון דשמעיה דקאמר אדיר, פתח ואמר: יבא אדיר ויפרע לאדירים מאדירים באדירים יבא אדיר - זה הקדוש ברוך הוא, דכתיב: (תהלים צ"ג) אדיר במרום ה', ויפרע לאדירים - אלו ישראל, שנאמר: ואדירי כל חפצי במ, מאדירים - אלו המצרים, דכתיב: (שמות ט"ו) צללו כעופרת במים אדירים, באדירים - אלו מים, שנא': (תהלים צ"ג) מקולות מים רבים אדירים משברי ים.	[רבי עזרא]																					גג
יבא ידיד בן ידיד ויבנה ידיד לידיד בחלקו של ידיד ויתכפרו בו ידידים יבא ידיד - זה שלמה המלך, דכתיב: (שמואל ב' י"ב) וישלח ביד נתן הנביא ויקרא שמו ידידיה בעבור ה', בן ידיד - זה אברהם, דכתיב: (ירמיהו י"א) מה לידידי בביתי, ויבנה ידיד - זה בית המקדש, דכתיב: (תהלים פ"ד) מה ידיות משכנותיך, לידיד - זה הקב"ה, דכתיב: (ישעיהו ה') אשירה נא לידידי, בחלקו של ידיד - זה בנימין, שנאמר: (דברים ל"ג) לבנימין אמר ידיד ה' ישכן לבטח עליו, ויתכפרו בו ידידים - אלו ישראל, דכתיב: (ירמיהו י"ב) נתתי את ידידות נפשי בכף אויביה.	[רבי עזרא]																					גג
יבא טוב ויקבל טוב מטוב לטובים יבא טוב - זה משה, דכתיב: (שמות ב') ותרא אותו כי טוב הוא, ויקבל טוב - זו תורה, דכתיב: (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם, מטוב - זה הקב"ה, דכתיב: (תהלים קמ"ה) טוב ה' לכל, לטובים - אלו ישראל, דכתיב: (תהלים קכ"ה) הטיבה ה' לטובים.	[רבי עזרא]																					גג
יבא זה ויקבל זאת מזה לעם זו יבא זה - זה משה, דכתיב: (שמות ל"ב) כי זה משה האיש, ויקבל זאת - זו התורה, דכתיב: (דברים ד') וזאת התורה אשר שם משה, מזה - זה הקב"ה, דכתיב: (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו, לעם זו - אלו ישראל, שנאמר: (שמות ט"ו) עם זו קנתי.	[רבי עזרא]																					גג
בשעה שחרב בית המקדש, מצאו הקב"ה לאברהם שהיה עומד בבית המקדש	רבי יצחק:																					גג
אמר לו: מה לידידי בביתי?																						גג
אמר לו: על עיסקי בני באתי																						גג
אמר לו: בניך חטאו וגלו. אמר לו: שמא בשוגג חטאו?																						גג
אמר לו: (ירמיהו י"א) עשותה המזימה.																						גג
אמר לו: שמא מיעוטן חטאו?																						גג
אמר לו: הרבים.																						גג
היה לך לזכור ברית מילה?																						גג
אמר לו (ירמיהו י"א) ובשר קודש יעברו מעליך.																						גג
אמר לו: שמא אם המתנת להם היו חורין בתשובה?																						גג
אמר לו: (ירמיהו י"א) כי רעתיכי אז תעלוזי.																						גג
מיד הניח ידיו על ראשו והיה צועק ובוכה, ואמר לו: שמא חס ושלום אין להם תקנה?																						גג
יצתה בת קול ואמרה לו: (ירמיהו י"א) זית רענן יפה פרי תואר קרא ה' שמך, מה זית זו אחריתו בסופו, אף ישראל אחריתו בסופו.																						גג
(ירמיהו י"א) לקול המולה גדולה הצית אש עליה ורעו דליותיו - אמר רבי חנינא בר פפא: לקול מיליהן של מרגלים ניתרועעו דליותיהן של ישראל	[רבי חנינא בר פפא]																					גג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה, (במדבר י"ג) כי חזק הוא ממנו - אל תיקרי ממנו אלא ממנו, כביכול שאפילו בעל הבית אינו יכול להוציא כליו משם.	דאמר רבי חנינא בר פפאי:											גז
האי לקול המולה גדולה, לקול מלה מיבעיא ליה אלא, אמר לו הקב"ה לאברהם: קולך שמעתי וחמלתי עליהם, אני אמרתי: ישתעבדו בארבע מלכיות כל אחת ואחת כשיעור ארבע מלכיות, השתא כל חדא וחדא מאי דפסיק לה.	מתקיף לה ר' חייא בר' חנינא:											גז
אני אמרתי: בזה אחר זה, עכשיו בבת אחת.	איכא דאמרי											גז
למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך: מה זית אין עליו נושרין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים, אף ישראל אין להם בטילה עולמית לא בעוה"ז ולא בעולם הבא.	רבי יהושע בן לוי:											גז
למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך: מה זית אינו מוציא שמנו אלא ע"י כתיחה, אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא ע"י יסורין.	ואמר רבי יוחנן:											גז
השאור בודה להן מתוכן ומחמיצן וכו'.	רבי מאיר:											גז
מאי חסירה או יתירה?												גז
עיסת השאור עבה - נמצאת יתירה, מדת העשרון רכה - נמצאת חסירה.	רב חסדא:											גז
סוף סוף כי קא כייל לעשרון קא כייל												גז
לכמות שהן היתה משערינן.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											גז
ולישקול פורתא מיניה וליחמציה מאבראי, וליתיה ונלושיה בהדיה												גז
גזירה דלמא אתי לאיתויי מעלמא.												גז
אין מחמיצין בתפוחים	ת"ר: [רבנן]											גז
מחמיצין.	משום רבי חנינא בן גמליאל:											גז
רב כהנא מתני לה ברבי חנינא בן תרדיון.	[רב כהנא]											גז
כמאן אזלא הא דתנן:												גז
תפוח שריסקו ונתנו בתוך העיסה וחימצה - הרי זו אסורה	[תנן]											גז
כמאן? לימא, רבי חנינא בן גמליאל היא ולא רבנן												גז
אפ"ל תימא רבנן, נהי דחמיץ גמור לא הוי, נוקשה מיהא הוי.												גז
אין לך הקשה לקמיצה יותר ממנחת חוטא	רבי אילא:											גז
מנחת חוטא מגבלה במים וכשרה.	רב יצחק בר אבדימי:											גז
לימא בהא קא מיפלגי												גז
כמות שהן משערינן	דמר סבר: [רב יצחק בר אבדימי]											גז
לכמות שהיו משערינן	ומר סבר: [רבי אילא]											גז
לא, דכולי עלמא כמות שהן משערינן, ובהא קא מיפלגי:												גז
מאי חריבה? חריבה משמן	דמר סבר: [רב יצחק בר אבדימי]											גז
חריבה מכל דבר.	ומר סבר: [רבי אילא]											גז
בשר העגל שנתפח, ובשר זקנה שנתמעך - משתערין לכמות שהן.	תנן התם:											גז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משתערין כמות שהן	רב ור' חייא ורבי יוחנן:											גד.
משתערין לכמות שהיו.	שמואל ור"ש ב"ר וריש לקיש:											גד.
בשר העגל שלא היה בו כשיעור, ותפח ועמד על כשיעור - טהור לשעבר וטמא מיכן ולהבא	מיתבי:											גד.
מדרבנן.												גד.
אי הכי, אימא סיפא:												גד.
וכן בפגול, וכן בנותר	[סיפא]											גד.
אי אמרת בשלמא דאורייתא, היינו דאיכא פיגול ונותר, אלא אי אמרת דרבנן, פיגול ונותר בדרבנן מי איכא?												גד.
אימא: וכן בטומאת פיגול, וכן בטומאת נותר, סד"א: הואיל וטומאת פיגול וטומאת נותר דרבנן היא, כולי האי בדרבנן לא עבוד רבנן, קא משמע לן.												גד.
בשר זקנה שהיה בו כשיעור וצמק פחות מכשיעור - טמא לשעבר וטהור מיכן ולהבא	ת"ש:											גד.
כל היכא דמעיקרא הוה ביה והשתא לית ביה - הא לית ביה, וכל היכא דמעיקרא לא הוה ביה והשתא הוה ביה - מדרבנן, כי פליגי - כגון שהיה בו כשיעור וצמק וחזר ותפח	רבה:											גד.
יש דיהוי באיסורא	דמר סבר: [שמואל ור"ש ב"ר וריש לקיש]											גד:
אין דיהוי באיסורא.	ומר סבר: [רב ור' חייא ורבי יוחנן]											גד:
ומי איכא למ"ד דיש דיהוי באיסורין?												גד:
כביצה אוכלין שהניחה בחמה ונתמעטו, וכן כזית מן המת, כזית מן הנבלה, וכעדשה מן השרץ, וכזית פיגול וכזית נותר וכזית חלב - טהורין, ואין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וחלב, הניחן בגשמים ותפחו - טמאין, וחייבין עליהם משום פיגול ונותר וחלב	והתנן:											גד:
תיובתא למ"ד יש דיהוי באיסורין תיובתא.												גד:
תורמין תאנים על הגרורות במנין	תא שמע:											גד:
אי אמרת בשלמא לכמות שהן משערינן - שפיר, אלא אי אמרת כמות שהן, הוה ליה מרבה במעשרות												גד:
המרבה במעשרות - פירותיו מתוקנים ומעשרותיו מקולקלין	ותניא											גד:
אלא מאי? לכמות שהן, אימא סיפא:												גד:
גרורות על התאנים במדה	[סיפא]											גד:
אי אמרת בשלמא כמות שהן - שפיר, אלא אי אמרת לכמות שהן, מרבה במעשרות הוא												גד:
אלא הכא בתרומה גדולה עסקינן, ורישא בעין יפה וסיפא בעין יפה היא.												גד:
אי הכי, אימא סיפא:												גד:
אבא היה נוטל עשר גרורות שבמקצוע על תשעים שבכלכלה	[סיפא] רבי אלעזר ברבי יוסי:											גד:
ואי בתרומה גדולה, עשר מאי עבידתיה?												גד:
אלא הכא בתרומת מעשר עסקינן, ואבא אלעזר בן גומל הוא												גד:
(במדבר י"ח) ונחשב לכם תרומתכם - בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר, כשם שתרומה גדולה ניטלת באומדן ובמחשבה, כך תרומת מעשר ניטלת באומדן ובמחשבה, מה תרומה גדולה בעין יפה, אף תרומת מעשר בעין יפה	דתניא, אבא אלעזר בן גומל:											גד:
ומינה												גה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבא היה נוטל עשר גרוגרות שבמקצוע על תשעים שבכלכלה	רבי אלעזר בר רבי יוסי:											◊
א"א בשלמא לכמות שהן אמר' - שפיר, אלא אי אמרת כמות שהן, בציר להן												◊
שאני גרוגרות, הואיל ויכול לשולקן ולהחזירן לכמות שהן.	כי אתא רב דימי א"ר אלעזר:											◊
תורמין תאנים על הגרוגרות במקום שרגילין לעשות תאנים גרוגרות, ולא גרוגרות על תאנים ואפי' במקום שרגילין לעשות תאנים גרוגרות.	ת"ר:											◊
תורמין תאנים על הגרוגרות במקום שרגילין לעשות תאנים גרוגרות.	אמר מר:											◊
במקום שרגילין אין, במקום שאין רגילין לא												◊
היכי דמי?												◊
אי דאיכא כהן												◊
מקום שאינו רגיל אמאי לא?												◊
מקום שיש כהן - תורם מן היפה	והתנן:											◊
אלא פשיטא דליכא כהן												◊
ולא גרוגרות על התאנים ואפילו במקום שרגיל לעשות תאנים גרוגרות	אימא סיפא:											◊
ואי דליכא כהן, אמאי לא?												◊
מקום שאין כהן - תורם מן המתקיים	והתנן:											◊
אלא פשיטא דאיכא כהן												◊
רישא דליכא כהן, סיפא דאיכא כהן?												◊
אין, רישא דליכא כהן, סיפא דאיכא כהן.												◊
ש"מ: דחקינן ומוקמינן מתני' בתרי טעמי ולא מוקמינן בתרי תנאי.	רב פפא:											◊
כל המנחות נילושות בפושרין ומשמרין שלא יחמיצו												◊
ואם החמיץ את שיריה - עובר בלא תעשה, שנאמר: (ויקרא ב') כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ												◊
וחייב על לישתה ועל עריכתה ועל אפיי'.												◊
מנא הני מילי?												◊
דאמר קרא: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ חלקם, אפי' חלקם לא תאפה חמץ.	ריש לקיש:											◊
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:												◊
לא תאפה חמץ - מה ת"ל? והלא כבר נאמר: (ויקרא ב') לא תעשה חמץ לפי שנאמר: לא תעשה חמץ, יכול לא יהא חייב אלא אחת על כולם? ת"ל: (ויקרא ו') לא תאפה, אפייה בכלל היתה, למה יצאת? להקיש אליה, מה אפייה מיוחדת שהיא מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה, אף אני אביא לישת' ועריכתה וכל מעשה יחידי שבה, לאיתווי קיטוף שהוא מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה	[תניא]											◊
אנן מחלקם קאמרינן.												◊
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אם כן, לכתוב חלקם לא תאפה חמץ, מאי לא תאפה חמץ חלקם? שמעת מינה תרתי.												⊖	נה:
ואימא: אפייה דפרט בה רחמנא ליחייב חדא, אינך ליחייב חדא אכולהן												⊖	נה:
משום דהוה דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא.												⊖	נה:
ואימא: לא תעשה - כלל, לא תאפה - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, אפייה אין, מידי אחרינא לא												⊖	נה:
משום דהוי כלל ופרט המרוחקין זה מזה, וכל כלל ופרט המרוחקין זה מזה אין דנין אותן בכלל ופרט.	רבי אפטוריקי:											⊖	נה:
וכלל ופרט המרוחקין זה מזה אין דנין אותן בכלל ופרט?	מתיב רב אדא בר אבהו, ואמרי לה כדי:											⊖	נה:
(ויקרא ד') ושחט אותו במקום אשר ישחט העולה לפני ה' חטאת הוא - היכן עולה נשחטת? בצפון, אף זה בצפון	והתניא:											⊖	נה:
וכי אנו מכאן למידין? והלא כבר נאמר: (ויקרא ו') במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת												⊖	נה:
הא למה זה יצא? לקובעו, שאם לא שחט אותו בצפון פסלו												⊖	נה:
אתה אומר: לכך יצאת, או אינו אלא שזה טעון צפון ואין אחר טעון צפון?												⊖	נה:
ת"ל: (ויקרא ד') ושחט את החטאת במקום העולה, זה בנה אב לכל חטאות שטעונות צפון												⊖	נה:
טעמא דכתב רחמנא ושחט את החטאת, הא לאו הכי, הוה אמינא שזה טעון צפון ואין אחר טעון צפון, מ"ט? לאו משום דהוה כלל ופרט, ואע"ג דמרוחקין זה מזה דנין אותן בכלל ופרט.												⊖	נה:
האי כלל ופרט הוא? פרט וכלל הוא, ונעשה כלל מוסיף על הפרט ואיתרבי להו כל מילי	מתקוף לה רב אשי:											⊖	נה:
אלא תנא אותו קא קשיא ליה, וה"ק: או אינו אלא שזה טעון צפון ואין אחר טעון צפון, דכתב רחמנא אותו.	[רב אשי]											⊖	נה:
והשתא דנפקא ליה מושחט את החטאת, אותו למעוטי מאי?												⊖	נה:
למעוטי (נחשו"ן שח"ט עו"פ בפס"ח, סימן) אותו בצפון ואין שיעיר נחשו בצפון, סד"א: הואיל ואיתרבי לענין סמיכה, ליתרבי נמי לענין צפון, קמ"ל.												⊖	נה:
וסמיכה גופה מנלן?												⊖	נה:
(ויקרא ד') וסמך ידו על ראש השעיר - לרבות שעיר נחשון לסמיכה, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											⊖	נה:
לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה.	רבי שמעון:											⊖	נה:
תינח לרבי יהודה, לרבי שמעון מאי איכא למימר?	מתקוף לה רבינא:											⊖	נה:
לרבי יהודה נמי מאי דאיתרבי איתרבי, מאי דלא איתרבי לא איתרבי, וכי תימא, אי לא מעטיה קרא הוה אמינא תיתי בבנין אב, סמיכה גופה לישתוק קרא מיניה ותיתי בבנין אב? אלא שעה מדורות לא ילפינן												⊖	נה:
הכא נמי שעה מדורות לא ילפינן												⊖	נה:
אלא, אותו טעון צפון ואין השוחט עומד בצפון.												⊖	נה:
מדרבי אחייה נפקא												⊖	נה:
(ויקרא א') ושחט אותו על ירך המזבח צפונה - מה ת"ל? לפי שמצינו במקבל שעומד בצפון ומקבל בצפון, ואם עמד בדרום וקיבל בצפון פסול, יכול אף זה כן? ת"ל: אותו, אותו בצפון ולא השוחט צריך להיות עומד בצפון	דתניא, רבי אחייה											⊖	נה:
אלא, אותו בצפון ואין בן עוף בצפון, סלקא דעתך אמינא ליתי בק"ו מכן צאן, ומה בן צאן - שלא קבע לו כהן קבע לו צפון, בן עוף שקבע לו כהן אינו דין שנקבע לו צפון.												⊖	נה:
מה לבן צאן שכן קבע לו כלי?												⊖	נה:
אלא, אותו בצפון ואין פסח בצפון.												⊖	נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פסח מדר"א בן יעקב נפקא		⚡											נב.
יכול יהא הפסח טעון צפון? ודין הוא, ומה עולה שלא קבע לה זמן בשחיטתה קבע לה צפון, פסח שקבע לו זמן לשחיטתו אינו דין שקבע לו צפון	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:	⚡	■									◊	נב.
מה לעולה שכן כליל		⚡	■	⚡									נב.
מחטאת.		⚡	■	!									נב.
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות.		⚡	■	⚡									נב.
מאשם.		⚡	■	!									נב.
מה לאשם שכן קדשי קדשים		⚡	■	⚡									נב.
מכולהו נמי שכן קדשי קדשים		⚡										◊	נב.
אלא לעולם כדקאמרין מעיקרא: אותו בצפון ואין השוחט בצפון, ודקא קשיא לך מדר' אחייה נפקא דר' אחייה לאו למעוטי שוחט בצפון הוא דאתא, אלא הכי קאמר: אין השוחט בצפון אבל מקבל בצפון.		!										◊	נב.
מקבל מלקח ולקח נפקא		⚡											נב.
לקח ולקח לא משמע ליה.		!										◊	נב.
וחייב על לישתה ועל עריכתה ועל אפייתה.												■	נב.
אפאה לוקה שתיים, אחת על עריכתה ואחת על אפייתה.	רב פפא:											■	נב.
והא אמרת: מה אפייה מיוחדת שהיא מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה												⚡	נב.
לא קשיא: הא דעריך הוא ואפה הוא, הא דעריך חבריה ויהיב ליה ואפה.												!	נב.
בכור שאחזו דם - מקזיזין לו את הדם במקום שאין עושין בו מום, ואין מקזיזין לו במקום שעושין בו מום, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]											◆	נב.
יקזין אף במקום שעושין בו מום, ובלבד שלא ישחוט על אותו מום	חכמים:											◆	נב.
אף נשחט על אותו מום	רבי שמעון:											◆	נב.
אפילו מת - אין מקזיזין לו את הדם.	רבי יהודה:											◆	נב.
הכל מודים במחמץ אחר מחמץ שהוא חייב, דכתיב: (ויקרא ב') לא תעשה חמץ (ויקרא ו') ולא תאפה חמץ, במסרס אחר מסרס שהוא חייב, דכתיב: (ויקרא כ"ב) ומעוך וכתות ונתוק וכתות, אם על כורת הוא חייב, על נותק לא כל שכן אלא להביא נותק אחר כורת שהוא חייב, לא נחלקו - אלא במטיל מום בבעל מום	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן: [הכל מודים]											■	נב.
כל מום לא יהיה בו	רבי מאיר:											◆	נב.
(ויקרא כ"ב) תמים יהיה לרצון.	ורבנן סברי:											◆	נב.
ור' מאיר נמי הכתיב: תמים יהיה לרצון												⚡	נב.
ההוא למעוטי בעל מום מעיקרא.	[רבי מאיר]											!	נב.
בעל מום מעיקרא דיקלא בעלמא הוא												⚡	נב.
אלא למעוטי פסולי המוקדשים לאחר פדיונם, סלקא דעתך אמינא: הואיל ואסירי בגיזה ועבודה, במומם נמי ליתסרי, קמ"ל.												!	נב.
ורבנן נמי הכתיב: (ויקרא כ"ב) כל מום לא יהיה בו.												⚡	נב.
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:	[רבנן]											!	נב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ה	ו	ד	ב	א	ג	י	
וכל מום לא יהיה בו - אין לי אלא שלא יהא בו מום, מנין שלא יגרם לו ע"י אחרים, שלא יניח בצק או דבילה על גבי האון כדי שיבא הכלב ויטלנו? ת"ל: כל מום, אמר מום ואמר כל מום.	[תניא]									!	◇	נו.
הניח שאור ע"ג עיסה, והלך וישב לו ונתחמצה מאליה - חייב עליה, כמעשה שבת.	רבי אמי:									■	◇	נו.
ומעשה שבת כי האי גוונא מי מיחייב?										?		נו.
הניח בשר על גבי גחלים, היפך בו - חייב, לא היפך בו - פטור	האמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									?	◇	נו.
מאי חייב נמי דקאמר? כמעשה צלי של שבת.	רבא:									!	◇	נו.
הניח בשר על גבי גחלים, היפך בו - חייב, לא היפך בו - פטור.	גופא, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										◇	נו.
היכי דמי?										^		נו.
אילימא דאי לא היפך ביה לא בשיל										!		נו.
פשיטא										?		נו.
אלא דאי לא מהפיד ליה נמי הוה בשיל										!		נו.
אמאי לא מיחייב?										?		נו.
לא צריכא, דאי לא היפך ביה הוה בשיל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי, וכי מהפיד ביה בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי, וקמ"ל, דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום הוא.										!	◇	נו.
ואם נצלה בו כגרוגרת מצד אחד במקום אחד - חייב.	רבא:									■	◇	נו.
במקום אחד אין, בשנים או ג' מקומות לא	רבינא לרב אשי:									?	◇	נו.
הקודה כל שהוא - חייב	והתנן:									■	◇	נו.
היכי דמי?										^		נו.
אילימא במקום אחד										!		נו.
כל שהוא, למאי חזי?										?		נו.
אלא לאו בשנים או שלשה מקומות דחזו לצירוף										?	◇	נו.
לא, לעולם במקום אחד, דחזו לבבא דאקלידא.										!	◇	נו.
אפילו בשנים וג' מקומות.	איכא דאמרי, אמר רבא:									■	◇	נו.
אף אנן נמי תנינא:	רבינא לרב אשי:									■	◇	נו.
הקודה כל שהוא - חייב	[תנן]									■	◇	נו.
היכי דמי?										^		נו.
אילימא במקום אחד										!		נו.
כל שהוא, למאי חזי?										?		נו.
אלא לאו בשנים ושלשה מקומות דחזו לצירוף										!	◇	נו.
לא, לעולם במקום אחד, דחזו לבבא דאקלידא.										?	◇	נו.
אילו נאמר (ויקרא ב') אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ, הייתי אומר: אין לי בלא תעשה חמץ אלא קומץ בלבד, מנחה מנין? ת"ל: מנחה	תנו רבנן:										◇	נו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

מנחות-כל המנחות באות מצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאר מנחות מניין? ת"ל: (ויקרא ב') כל המנחה												◇
אשר תקריבו לה' - כשרה ולא פסולה, מכאן אמרו: המחמיץ את הכשירה - חייב, ואת הפסולה - פטור.												◇
חימצה ויצאת וחזר וחימצה, מהו? כיון דיצאת איפסילה לה ביוצא, וכי הדר מחמיץ לה לא מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ, או דילמא כיון דחימצה פסול יוצא לא מהני ביה, וכי הדר מחמיץ לה מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ?	בעי רב פפא:											◇
תיקו.												■
חימצה בראשו של מזבח, מהו? אשר תקריבו אמר רחמנא והא אקרבה, או דלמא מחוסר הקטרה כמחוסר מעשה דמי?	בעי רב מרי:											◇
תיקו.												■
והשתא דנפקא ליה מכל המנחה, אשר תקריבו (לה) למה לי?												◇
מיבעי ליה לכדתניא:												!
אשר תקריבו - לרבות מנחת נסכים לחימוץ, דברי רבי יוסי הגלילי	[תניא][רבי יוסי הגלילי]											◇
לרבות לחם הפנים לחימוץ.	רבי עקיבא:											◇
מנחת נסכים מי פירות הם, ומי פירות אין מחמיצין												◇
מנחת נסכים מגבלה במים וכשרה.	אמר ריש לקיש אומר היה רבי יוסי הגלילי:											◇
לחם הפנים מדת יבש היא												◇
מדת יבש לא נתקדשה.	ושמענא ליה לר' עקיבא דאמר:											◇
כך היא הצעה של משנה, ואיפוך:	שלח משמיה דרבי יוחנן:											◇
אשר תקריבו - לרבות לחם הפנים לחימוץ, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]											◇
לרבות מנחת נסכים לחימוץ.	רבי עקיבא:											◇
ואזדא ר' יוחנן לטעמיה												■
רבי יוסי הגלילי ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד, ומנו? רבי יאשיה	דאמר ר' יוחנן:											◇
(במדבר ו') וימשחו ויקדש אותם - רבי יאשיה אומר: מדת הלח נמשח בין מבפנים בין מבחוץ מדת יבש נמשח מבפנים ולא נמשח מבחוץ	דתניא: [רבי יאשיה]											◇
מדת הלח נמשח מבפנים ולא נמשח מבחוץ, מדות יבש לא נמשחו כל עיקר תדע לך, שהרי אין מקדשות, דכתיב: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שנים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה', אימתי הן לה? לאחר שנאפו.	רבי יונתן:											◇
במאי קא מילגגי?												^
באותם												!
אותם - למעוטי מדת יבש בחוץ	רבי יאשיה סבר:											◇
מדת יבש חול הוא ולא אצטריך קרא למעוטי, כי אצטריך קרא למעוטי - מדת לח מבחוץ.	רבי יונתן סבר:											◇
לימא נמי: ר' עקיבא ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד, ומנו? רבי יונתן												◇
משום דלא שוו במדת לח להדדי.												!
והא איכא ביסא, דלח הוא	רב פפא לאביי:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

מנחות-כל המנחות באות מצה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כגון שלש על גבי קטבליא.	א"ל: [אביי]											◇
אי הכי, דקאמר ליה רבי יונתן: תדע לך שהרי אינה מקדשת, לימא ליה: כגון דכיילא בעשרון דחול												⚡
הכי השתא, בשלמא ביסא, לא כתב רחמנא דלעביד ביסא למילש ביה, כי לש לה על גבי קטבליא לית לן בה, אלא עשרון, כיון דאמר רחמנא: עביד עשרון וכייל ביה, שביק עשרון דקודש וכייל בעשרון דחול.												!
מנין למעלה מבשר חטאת ומבשר אשם, ומבשר קדשי הקדשים ומקדשים קלים, וממותר העומר וממותר שתי הלחם, ומלחם הפנים ומשירי מנחות שהוא בלא תעשה? ת"ל: (ויקרא ב') כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה', כל שהוא ממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו.	תנו רבנן:											■
ושתי הלחם ולחם הפנים יש מהן לאישים?												⚡
יצאו שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים	והתניא:											⚡
אין מגופו לאישים.	רב ששת:											!
המעלה מכולם על גבי הכבש - רבי יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]											◆
פטור.	רבי אלעזר:											◆
ר' יוחנן אמר חייב	[רבי יוחנן]											■
המזבח - אין לי אלא מזבח, כבש מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ב') ואל המזבח לא יעלו לרצון.	דתניא:											■
ור' אלעזר אמר פטור, מ"ט? דאמר קרא: (ויקרא ב') שאור ודבש קרבן ראשית תקריבו אותם, אותם הוא דרבי לך כבש כמזבח, אבל מידי אהרינא לא.	[רבי אלעזר]											■
ור' יוחנן האי אותם מאי עביד ליה?												⚡
מיבעי ליה לכדתניא	[רבי יוחנן]											!
יכול יהא יחיד מתנדב ומביא כיוצא בה נדבה, וקורא אני בה (דברים כ"ג) מוצא שפתיך תשמור ועשית? ת"ל: (ויקרא ב') קרבן ראשית תקריבו, ציבור אמרתי לך ולא יחיד	[תניא]											■
יכול לא יהא יחיד מביא שאינו מביא חובתו כיוצא בה, אבל יהא ציבור מביא חובתו כיוצא בה? ת"ל: אותם												■
ומה יש לך להביא?												^
שתי הלחם מן השאור ובכורים מן הדבש.												!
ושתי הלחם לא יקרבו נדבה?												⚡
אם נאמר (ויקרא ב') כל שאור, למה נאמר כל דבש? ואם נאמר כל דבש, למה נאמר כל שאור? מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור, שאור הותר מכללו במקדש, דבש לא הותר מכללו במקדש, דבש הותר בשירי מנחות, שאור לא הותר בשירי מנחות, הא מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור, הוצרך לומר כל שאור והוצרך לומר כל דבש	והתניא:											⚡
שאור דהותר מכללו במקדש מאי ניהו? לאו שתי הלחם דקרבה נדבה												⚡
לא, ליקרב עמהם.	רב עמרם:											!
א"ה, בכורים נמי												⚡
הגזולות שעל גבי הסלין היו עולות, והסלים שבידם ניתנין לכהנים	דתנן:											⚡
הנהו לעטר בכורים הוא דאתו.												!